

Sygn. akt VIII Pz 115/18

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Patrycja Bogacińska- Piątek

Sędziowie: SSO Jolanta Łanowy- Klimek

SSR (del) Magdalena Kimel (spr)

po rozpoznaniu sprawy w dniu 30 listopada 2018 w G.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie S. K., M. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w J.

o świadczenie rekompensacyjne

na skutek zażalenia powodów

od postanowienia zawartego w punkcie czwartym i piątym wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 6 czerwca 2018 sygn. akt VI P 825/17

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

(-) SSO Jolanta Łanowy- Klimek (-) SSO Patrycja Bogacińska- Piątek (-) SSR (del) Magdalena Kimel

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Powodowie domagali się od pozwanej kwoty po 10 000 zł tytułem rekompensaty z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla.

Pozwana wniosła o odrzucenie odwołania w stosunku do powoda M. B. i oddalenie powództwa względem S. K. oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Wyrokiem z dnia 6 czerwca 2018 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach, w punkcie pierwszym oddalił wniosek powodów o zwrócenie się do Trybunału Konstytucyjnego, w punkcie drugim oddalił wniosek pozwanej o odrzucenie odwołania powoda M. B., w punkcie trzecim oddalił powództwa wobec każdego z powodów, w punkcie czwartym zasądził od powoda M. B. na rzecz pozwanej kwotę 500,00 zł tytułem części kosztów zastępstwa procesowego, w punkcie piątym zasądził od powoda S. K. na rzecz pozwanej kwotę 500 zł tytułem części kosztów zastępstwa procesowego.

W zażaleniu na postanowienie o kosztach postępowania, powodowie wnieśli o jego zmianę poprzez nieobciążanie powodów kosztami i nieobciążanie powodów kosztami postępowania zażaleniowego. Powodowie podnieśli, że byli

przekonani o posiadaniu uprawnienia do rekompensaty, przyjęto ich wnioski, a czas na wniesienie odwołania wynosił 14 dni, co obliżowało każdego kto złożył wniosek o rekompensatę do wszczęcia procesu. Obarczenie powodów odpowiedzialnością za dochodzenie postrzeganego jako słusznie przysługujące uprawnienie, nawet subiektywnie, nie może obciążać powodów „karą” w postaci kosztów zastępstwa procesowego na poziomie 500 zł. Zdaniem powodów, koszty choć pomniejszone w tej sprawie, budzą poczucie niesprawiedliwości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powodów nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustawa z 12.10.2017r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla (Dz.U. 2017.1971) określa zasady i sposób realizacji świadczenia rekompensacyjnego z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla. Po myśli art. 2 ust 1 litera a ww. ustawy, rekompensata przysługuje emerytom mających ustalone prawo do emerytury i pobierających to świadczenie, uprawnionych w trakcie pobierania świadczenia z tytułu emerytury do bezpłatnego węgla na podstawie postanowień układów zbiorowych pracy, porozumień lub innych regulacji obowiązujących w przedsiębiorstwie górniczym, które utraciły moc obowiązującą przed dniem wejścia w życie ustawy, na skutek zawartych porozumień lub dokonanych wypowiedzeń

Bezspornym jest, że (...) SA oraz (...) SA w K. od stycznia 2015 roku dokonały likwidacji prawa emerytów, rencistów i innych uprawnionych osób do bezpłatnego węgla. Powodowie jako emeryci nigdy nie otrzymywali deputatu węglowego, a zatem nie są osobami uprawnionymi do świadczenia rekompensacyjnego. Pozwana odmawiając im prawa do rekompensaty w piśmie z 27.11.2017 r. powołała stosowne przepisy ustawy i wyjaśniła, przyczynę odmowy. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że krąg osób uprawnionych do rekompensaty został ustalony przez ustawodawcę, a nie pozwaną.

Wnosząc przedmiotowe zażalenie pełnomocnik powodów zarzucił naruszenie art. 102 k.p.c., poprzez jedynie częściowe odstąpienie od obciążania powodów kosztami zastępstwa procesowego.

Na wstępie podkreślić należy, że art. 102 k.p.c. nie konkretyzuje pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”, pozostawiając ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, sądowi.

Sąd nie jest zobligowany do zastosowania art. 102 kpc, a jedynie ma taką możliwość, po rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy. Sądy posiadają swobodę kształtowania orzeczeń o kosztach procesu, a więc i kosztach zastępstwa procesowego, samodzielnie decydują czy na gruncie konkretnej sprawy zachodzą owe "szczególne okoliczności" o jakich mowa w powoływany wyżej przepisie, pozwalające na odstąpienie od obciążania strony przegranej kosztami postępowania.

W ugruntowanym orzecznictwie Sąd Najwyższy wskazał, że „zastosowanie przez sąd art. 102 k.p.c. powinno być oceniane w całokształcie okoliczności, które by uzasadniały odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu jak i fakty leżące na zewnątrz procesu zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego (sytuacji życiowej).

Taką wyjątkową okolicznością nie jest w niniejszym postępowaniu charakter sprawy. Ustawodawca nie przewidział bowiem w zakresie postępowania odrębnego jakim jest postępowanie w sprawach z zakresu prawa pracy, żadnych przepisów szczególnych dotyczących zwrotu kosztów zastępstwa procesowego strony przeciwnej, gdy stroną przegranej jest pracownik. Pracodawca czy też inny podmiot pozwany przez pracownika ma bowiem pełne prawo do reprezentacji przez profesjonalnego pełnomocnika, a ten z kolei do stosowanego wynagrodzenia z tego tytułu. Brak bowiem normatywnej podstawy szczególnego uprzywilejowania pracownika w przypadku, gdy jest on stroną przegranej proces.

Pozwana była zaangażowana w niniejszym postępowaniu, w terminie złożyła odpowiedź na pozew wraz z szeregiem załączników, pełnomocnik strony pozwanej brał aktywny udział w procesie, stawiając się na każdej rozprawie.

Warto również zaakcentować, że w niniejszej sprawie powodowie reprezentowani byli przez profesjonalnego pełnomocnika, który nie złożył wniosku o zwolnienie z ponoszenia kosztów zastępstwa procesowego.

Sądowi nie jest znana z urzędu sytuacja majątkowa powodów. Skoro powodowie mają przyznaną emeryturę górniczą, to posiadają stały dochód znacznie przekraczający próg minimalny i są w tej sytuacji w stanie ponieść koszty zastępstwa procesowego. Powodowie inicjując wszczęcie postępowania sądowego powinni być przygotowani, że przypadku przegrania procesu muszą pokryć jego koszty.

Podkreślenia też wymaga, że subiektywne przekonanie o zasadności zgłoszonych roszczeń wobec jednoznacznego brzmienia przepisów ustawy nie może być uzasadnieniem dla uznania sytuacji powodów jako szczególnie uzasadnionej w rozumieniu art. 102 k.p.c.

Mając na względzie całokształt okoliczności niniejszej sprawy, tutejszy Sąd Okręgowy uznał, że nie zachodzi określony w art. 102 k.p.c. szczególny wypadek uzasadniający odstąpienie od obciążenia powodów kosztami zastępstwa procesowego w całości.

Dlatego też na mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji

(-) SSO Jolanta Łanowy- Klimek (-) SSO Patrycja Bogacińska- Piątek (-) SSR (del) Magdalena Kimel

Sędzia Przewodniczący Sędzia